

(2000/C 303 E/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0231/00
van Nicole Thomas-Mauro (UEN) aan de Commissie

(4 februari 2000)

Betreft: Witboek over voedselveiligheid

In het Witboek over de voedselveiligheid wordt het plan geopperd een netwerk op te richten tussen de Europese voedselautoriteit en soortgelijke instanties, d.w.z. nationale organen en instellingen die verantwoordelijk zijn voor de voedselveiligheid. Maar volgens welke voorwaarden zal deze samenwerking tot stand worden gebracht? Welk gewicht leggen de adviezen van de nationale organen in de schaal als deze laatste van mening verschillen en in hoeverre zal hiermee rekening worden gehouden?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(6 maart 2000)

Het door de Commissie op 12 januari 2000 goedgekeurde Witboek over voedselveiligheid⁽¹⁾ schetst de structuur en de werking van de toekomstige Europese voedselautoriteit. De Commissie heeft vóór eind april 2000 om commentaar gevraagd. Intussen gaat de bezinning voort om de in het Witboek vervatte concepten verder uit te werken. De Europese voedselautoriteit zal in elk geval nauw moeten samenwerken met andere wetenschappelijke organen in de lidstaten en elders. Door het toepassen van de beginselen van onafhankelijkheid, kwaliteit en transparantie zal de autoriteit geleidelijk aan vertrouwen en respect afdwingen en worden erkend als de meest gezaghebbende bron van advies en informatie.

⁽¹⁾ COM(1999) 719 def.

(2000/C 303 E/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0232/00
van Nicole Thomas-Mauro (UEN) aan de Commissie

(4 februari 2000)

Betreft: Witboek over voedselveiligheid

Waarom wordt er in het Witboek niet nader ingegaan op het vraagstuk van de „gezondheidsclaims” in verband met de nationale regelingen die soepeler zijn en waarom stelt de Commissie geen rigoureuus kader voor om „gezondheidsclaims” op redelijke wijze toe te passen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(9 maart 2000)

Artikel 2 van Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame⁽¹⁾ verbiedt het om aan een levensmiddel eigenschappen toe te schrijven inzake het voorkomen, behandelen of genezen van een ziekte van de mens of om op dergelijke eigenschappen toespelingen te maken. Onder dit verbod vallen ook beweringen omtrent de verlaging van het risico om een bepaalde ziekte op te lopen.

Zoals zij in het Witboek over voedselveiligheid⁽²⁾ heeft aangegeven, is de Commissie van mening dat er geen aanleiding toe is deze bepaling aan te passen.

Zoals in het witboek is aangekondigd zal de Commissie evenwel onderzoeken of het zinvol is om in de wetgeving van de Gemeenschap specifieke voorschriften op te nemen inzake claims omtrent de positieve effecten van ingrediënten of functies van een voedingsmiddel op bepaalde normale lichaamsfuncties. Het vaststellen van een strikt raamwerk voor dit soort claims is een eerste stap van een algehele strategie die erop gericht is de consument betrouwbare, wetenschappelijk gefundeerde informatie te verstrekken die is afgestemd op de aard van het product, zodat hij een keuze kan maken die zijn gezondheid en welzijn ten goede komt.

⁽¹⁾ PB L 33 van 8.2.1979, richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/4/EG, PB L 43 van 14.2.1997.

⁽²⁾ COM(1999) 719 def.